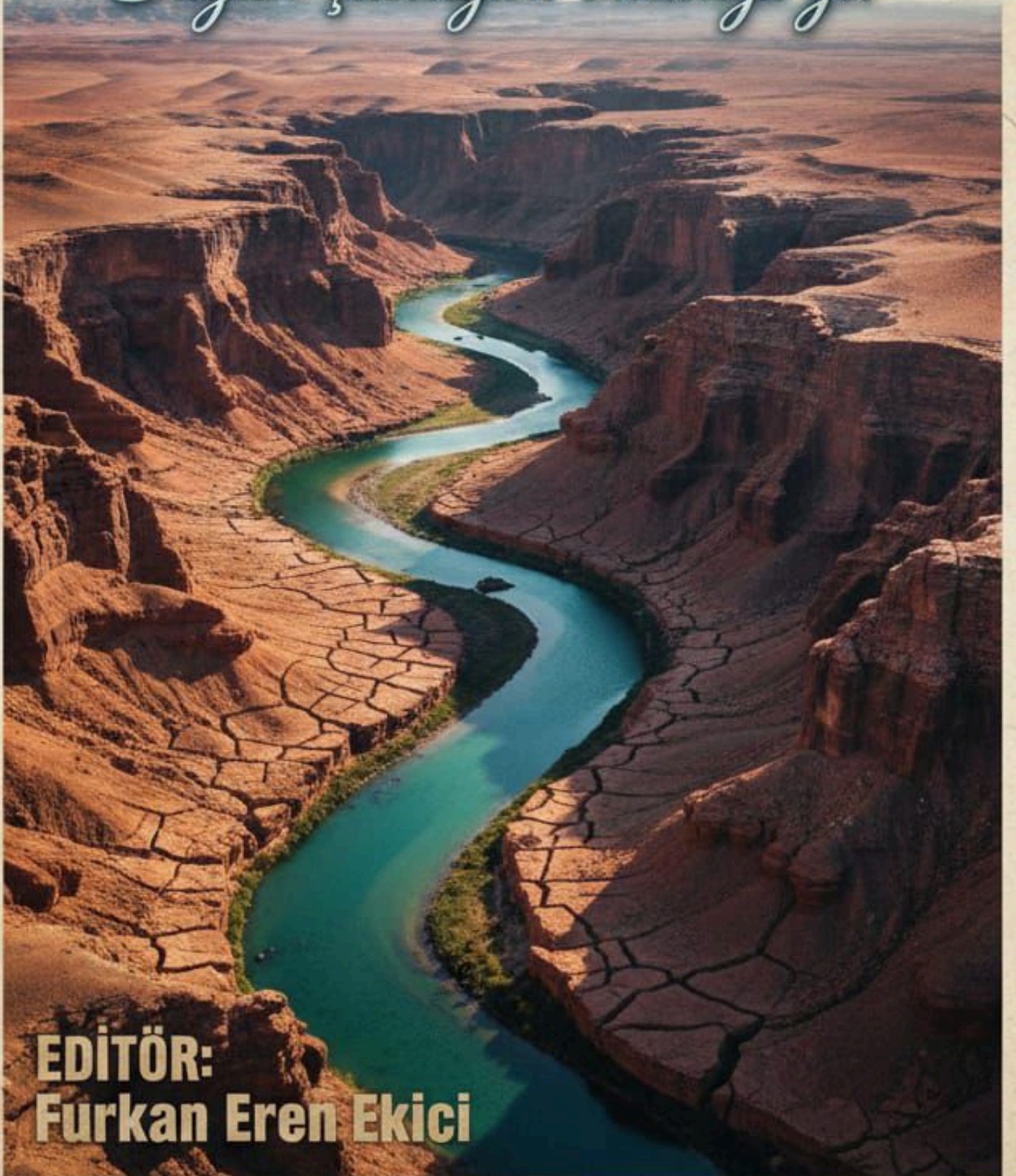

BİLA TARİH VE
SAYI

Fanzin

ÇATLAK SAYFALAR

Suyun çatlağını bulduğu yer

EDİTÖR:
Furkan Eren Ekici

FURKAN EREN EKİCİ

KADİR GÜLERCE

MUHAMMET BORA
CANDAN

İçindekiler

1 SÖZÜN ÖNÜ
FURKAN EREN EKİCİ

2 SÖZÜN ÖNÜ
KADİR GÜLERCE

3-5 SUYU ARAYAN ADAM
KADİR GÜLERCE

6-8 DÜŞÜNDÜKÇE
DERTLERİM
DÜŞÜNMEDİKÇE
KEYFİM ARTTI
SUDAN ÇIKMIŞ BALIK

9 BİR AĞAÇ
FURKAN EREN EKİCİ

10 HER ŞEY
HIÇLIKTE SAKLIDIR
MUHAMMET BORA CANDAN

Editörden

SÖZÜN ÖNÜ

Mesnevi okumalarım da, Nietzsche'nin "Böyle Buyurdu Zerdüş" kitabını anımsamam ve çevreme de bu hususu dile getirmem ile başlayan hikaye, sahaflarda başkaca kitaplar ararken, Nietzsche'nin Şen Bilim Şiirlerine tesadüf etmem ile devam etti. Şen Bilim'in çevirimi Prof. Dr. Ahmet İnam'ın , Nietzsche'nin 'Canan-ım' şiirinin Kemal Tüfekçi tarafından bestelendiğini ve bestenin de kitap sonunda bulunduğunu belirtmesi, sürdürmeyi sürdürmeme el verdi.

Konu hakkında , Milliyet Sanat'ta 2002 yılında yayımlanan Murat Batmankaya imzalı "Hüzzam makamında Nietzsche" başlıklı yazıda; Prof. Dr. Ahmet İnam'a göre "Nietzsche çevirileri bizden bir şeyler taşımadığı için eksik değilse bile 'tatsızdır; çünkü Nietzsche eğer Osmanlı zamanında yaşasaydı, hiç kuşkusuz dinsiz Mevlâî olacaktı" cümlelerinin altını çizdim. Yine 'Canan-ım' bestecisi Kemal Tüfekçi'nin de aynı yazıdaki "Zerdüş'ten bu yana Nietzsche'de hep Doğu'yu gördüğünü, 'Canan-ım' şiirinin Batı normlarına uyamayan bir şiir olduğu, hüzzamla şiirin ruh kazanacağı" yönündeki ifadelerini de ilgiyle okudum.

Kısa bir yolculuk içerisinde dünyalar gezebilmenin tadına vardım..

Bu satırları yazarken sayfalarda çatlaklar oluştuğunu gördüm. Uzun süredir düşlediğimiz/düşündüğümüz dergi isminin "Çatlak Sayfalar" olabileceğini not aldım. Kısa bir süre sonra sosyal medyada gazeteci Hrant Dink'in " Su Çatlağını Buldu" konulu bir videosu karşıma çıktı. Dergi yoldaşım, değerli dostum Kadir Gülerce ile paylaştım yazımdaki yaşantıyı. O da dergi alt cümlesiyle ilgili öneride bulundu. Bazen karar verilince bakışma yeterlidir. Dergimizin ismî ve fikrî cümleleri böylece doğuverdi. Ama bitmemişti, yeni başlıyordu her şey, serde şairlik vardı; mısralarla, nihilist ve ontolojik sorularla sonsuz ile son selamlanmalıydı:

Akışt aarak mı hep var olunur
Su, çatlağını mı bulur
Sonsuz ve son
Dikotomik bir oyun mudur

Furkan Eren
Ekici

Kadir GÜLERCE

SÖZÜN ÖNÜ

İnsan:

Doğar ve misafir olarak bu dünyaya gelir,
Sonra büyür,

Ve zamanı gelince misafirliğini tamamlayarak bu dünyadan ayrılır.

Ayrılıktan sonra bir müddet daha adı sevdikleri tarafından anılır.

Kısa bir süre sonra adı da bedeni gibi bu dünyayı terk eder.

Peki ölümsüzlük mümkün müdür?

İnançlar gereği; hayır!

Bilimsel olarak; şimdilik hayır!

Bir eser bırakarak: Evet!

Cami yaptıran kişinin adı cami yok olana kadar ölmez.

Köprü yaptıran kişinin adı köprü yok olana kadar ölmez.

Tıbbi bir rahatsızlığa tedavi bulan hekimin adı o rahatsızlık ortadan kalkana kadar ölmez.

Bir kitap, bir şiir, bir yazı yazan kişinin adı o eser yok olana kadar ölmez.

...

Anlaşılacağı üzere; misafir olarak gelmiş olduğu bu dünyaya, bir eser bırakabilen insan ölümsüzleşir. O eserin okunduğu her an yazarın adı anılır. 100 yıl sonra bile yazarın hisleri okuyucusu sayesinde tekrar tekrar can bulabilir.

Yılların yaşanmışlığı, okumaları, izlemeleri ve dinlemelerinin insanla birlikte toprak olmaması gerektiği düşüncesinin bu derginin ortaya çıkış amaçlarından biri olduğu söylenebilir.

“Ölürse ten ölür, canlar ölesi değil” der Yunus EMRE

Konfüçyüs den bir anekdotla yazımızı sonlandıralım;

Sende bir yumurta bende bir yumurta var.

Sen sendeki yumurtayı bana, ben bendeki yumurtayı sana verirsem;
ikimizde de bir yumurta olur.

Sende bir bilgi, bende bir bilgi var.

Sen sendeki bilgiyi bana, ben bendeki bilgiyi sana verirsem; ikimizde de
iki bilgi olur.

Yani bilginin en büyük özelliği paylaştıkça çoğalmasındır.

Paylaştıkça; Çatlak Sayfalar üye ve okuyucu sayımızın artması dileğiyle.

SUYU ARAYAN ADAM KADİR GÜLERCE

Son hükmüm şudur;

“Eğer yeniden dünyaya gelseydim, gene kendi hayatımı yaşardım.”

Şevket Süreyya AYDEMİR 403 sayfaya sığdırdığı hayat hikayesini bu sözlerle noktalıyordu. Zorlu bir çocukluk, savaşlar, Turancılık, komünistlik, mahpus hayatı, zirve, her defasında hayal kırıklığı ve sonunda toprağa sarılan bir hayat...

Koca bir imparatorluğun dağılışıyla başlayan ve günün gerçeklikleriyle harmanlanan bir hayat.

Vatansız kalma korkusuyla baş başa kalan bir nesil.

Bütün imkanlarını İstanbul ve balkanlara adanmış bir imparatorluğun, sırtını dönmüş olduğu Anadolu insanına sırtını dayamak zorunda kaldığı günler...

Osmanlı entelektüelinin bihaber olduğu Anadolu'dan yüksek beklentileri ve hayal kırıklıkları...

Yıllarca kaderiyle baş başa kalmış ve unutulmuş Anadolu insanının bıkkınlığı ve yılgınlığı...

İnandığı dini ve ait olduğu kimliğini bile bilmeyen topluluklardan bir ulus yaratma süreci...

Turancılık idealiyle başlayıp Atatürk çizgisinde son bulan bir macera...

Şevket Süreyya AYDEMİR' in cevap aradığı soruların günümüzde bile cevabı bulunamamıştır. Vatan nedir? Vatani oluşturmak için bir ırk mı gerekir? Yoksa vatan ırk gözetmeksizin ortak payda ve çıkarlar güden kişilerin bir araya gelerek oluşturduğu ulus mudur?

Vatan; namusunun korunduğu, can ve mal güvenliğinin sağlandığı, fikirlerinin değer gördüğü yer midir?

İnsan ekmeksiz susuz yaşayabilir ama vatansız yaşayabilir mi?

Doğduğu topraklar mı, yukarıda sayılan koşulları sağlayan topraklar mı insanın vatanıdır?

Şevket Süreyya AYDEMİR idealist ve vatan sevgisiyle dolu insanı temsil eder. Onun en büyük hayali güçlü bir vatani olmasıdır. Bunu nasıl yapacağına dair arayışları ve girişimleri onun yaşam amacıdır. Bu amaç uğrunda mücadele etmek hatta ölmek bile kutsaldır.

Kitapta Yer Alan Bazı Pasajlara Bakış;

Halktan geldiler. Fakat kısa zamanda halktan koptular. Birer halk adamı, hatta birer efsane kahramanı gibi çıktılar. Fakat hemen birer sorumsuz klik adamı oldular. İstibdada karşı ayaklandılar. Fakat getirdikleri de bir nevi istibdat oldu.

İttihat ve Terakki üyelerinin eleştirildiği bu bölümde yazarın haklılık payı yüksektir. Bu kısımdan da anlaşılacağı üzere hayal kurmak ile kurduğun hayali hayata geçirebilmek aynı şeyler değildir.

Biz Anadolu köylüsünü dindar, mutaassıp bilirdik. Halbuki bu gördüklerim sadece cahildiler.

Umudunu başı sıkıştığı anda Anadolu'ya bağlayan her entelektüelin, yaşadığı hayal kırıklığını anlatan özet bir söz. Ne ektin ki ne biçmeyi hayal ediyorsun derler. Anadolu insanını yıllarca ağalar ve cahil sofilerin vicdanına bırakan aydınların hayal kırıklıkları...

Bir adam vardı. Suyu arıyordu. Toprağı üç kulaç kazdı. Suyu bulamadı. On kulaç, on beş kulaç kazdı. Gene suyu bulamadı. Sonra yerin derinliklerinde kara kaya tabakalarına rastladı. Yeise düştü, gücü sona erdi ve suyu bulmaktan ümidini kesti.

Fakat bir ses ona:

- Daha derinlere in, daha derinlere! dedi. Daha derinlere indi ve suyu buldu. Adam hakikaten aradığı suyu buldu mu? Yoksa yorulduğu ve gücü tükendiği için suyu bulduğu düşüncesine teslim olmayı mı tercih etti?

Bu milletin bütün derdi cahilliktir efendi. Bunu bil. Bunun suçu ise bizim değil, hükümetindir. İmam o. Biz cemaatiz. İmam öğretmeyince cemaat nereden bilecek?

Bu cümleyle Anadolu insanında değişimin kendiliğinden olmayacağı, tepeden inme olursa başarı elde edeceği ifade edilmek istenilmiştir. Peki zaman bu sözü haksız çıkarabilmiş midir?

Bizim Anadolu... Dünyayı bölüşenler orada yaşayanlara, hâlâ bir avuç bozkırı bile çok görüyorlardı.

Türk milletine, Anadolu insanına bir avuç toprağı bile çok görmelerine sebep olan neydi?

Korku, nefret, doymayan emperyalist duygular ...

Suyu bulan var mıdır bilinmez! Ama suyu arama yolunda verilen mücadelenin en az suyu bulmak kadar değerli olduğunu bizlere gösteren Şevket Süreyya AYDEMİR ve nice isimsiz kahramanlara sevgilerle.

FAKAT BİR SES ONA:
- DAHA DERİNLERE İN,
DAHA DERİNLERE! DEDİ.
DAHA DERİNLERE İNDİ VE
SUYU BULDU.

**DÜŞÜNDÜKÇE DERTLERİM,
DÜŞÜNMEDİKÇE KEYFİM ARTTI!
SUDAN ÇIKMIŞ BALIK**

Tarihin her döneminde düşündüğü ve düşündüğünü ifade ettiği için cezalandırılan insanlar olmuştur. Bu gelenek günümüzde de geçerliliğini sürdürmektedir.

Örnek verecek olursak;

Sokrates Atina'da yaşamış olan bir Yunan filozofudur.

“Kimseye hiçbir şey öğretemem, sadece onların düşünmelerini sağlayabilirim” Sokrates, şehrin tanrılarına inanmamak, onların yerine başka tanrılar koymak ve böylece gençliği zehirlenmekle suçlanmıştır. Bu suçlamalar sonucunda Sokrates ölüme mahkûm edilmiştir.

Rivayete göre, ölmeden birkaç saat önce vedalaşmak için eşi yanına gelir. Eşi bu sırada ağlar ve “Ah, bu kötü adamlar seni haksız yere öldürecekler” der. Sokrates ise karısına şöyle cevap verir:

“Evet, haksız yere öldürecekler, haklı yere öldürseler daha mı iyiydi?”

Pisagor İyonyalı filozof, matematikçi ve Pisagorculuk olarak bilinen akımın kurucusudur.

Bilimsel felsefe adına kurulan bu okulun din ve bilim üzerine yaptığı çalışmalardan rahatsızlık duyan halk okulu ateşe vermiştir. Pisagor ve öğrencileri diri diri yanarak hayatlarını kaybetmişlerdir.

Galilei İtalya'nın Pisa şehrinde doğmuştur. Dönemin tanınmış müzisyenlerinden Vincenzo Galilei'nin oğlu olan Galileo, ilk tahsilini Floransa'da yapmıştır.

Dönemin kilise yönetimi Galileo'nun kitaplarını yasaklamamış ancak Dünya'nın döndüğü iddiasından vazgeçmesini istemiştir. Ancak kitabı daha önce yapılan uyarılarla çeliştiği söylentileriyle Roma'da mahkemeye çağırılmıştır. 1633'te bu kitap yasaklanmış ve Galileo, Kutsal Engizisyonca müebbet hapse mahkum edilmiştir. Nitekim, cezası kendi evinde göz hapsine çevrilmiştir. Yetmiş yaşında hapsedilen Galileo kör olmuş ve 1642 yılında hayatını yitirmiştir.

Nefî 17. yüzyıl Türk şairlerindendir. Kasidede gerçek bir varlık göstermiş ve gerek kendi zamanında, gerekse sonraki yüzyıllarda kaside yazan bütün şairlere etki eden şair, edebiyatçı ve hiciv üstadı. Formun Üstü

Formun Altı

Formun Üstü

Onu ölüme sürükleyen hiciv edebiyatında çok başarılı olduğu aşikârdır. Hicvin yanı sıra övgü edebiyatıyla da göz doldurmuştur, bugün dîvân edebiyatının en beğenilen kasidelerinden birçoğu onun eseridir. Yazdığı kasideler güçlü tekniği ve değişik ahengi ile fark yaratır. Zaman zaman kasidelerinde gördüğümüz aşırı süs ve abartılar bile, güzel ahengi ile sunilikten uzak doğal bir havadadır.

IV. Murad'ın, Nef'i'den bir daha hicviye yazmaması istemesinden sonra Nef'i, sözünü tutmamış ve IV. Murad'ın eniştesi Bayram Paşa'yı hicvetmiştir. Bayram Paşa'nın isteği üzerine IV. Murad, Nef'i'yi idam ettirmiştir. Şair Nef'i, sarayın odunluğunda öldürüldükten sonra cesedi Sarayburnu'ndan denize atılmıştır.

Ferhunde Melikzade Mart 2015'te Kâbil'de linç edilen Afgan kadın.

Bir türbenin önünde muska satan bir kişiyle girdiği tartışma sonrasında, adamın Ferhunde'nin Kur'an yaktığını öne sürmesi üzerine toplanan kalabalık tarafından dövüldü, üzerinde arabayla geçildi ve yakıldı.

Olayın görgü tanıkları, Kuran yakma diye bir şeyin söz konusu olmadığını söylemişti. Polis olaylar sırasında yeterli müdahalede bulunmadı. Linç nedeniyle 49 kişi tutuklandı. Kâbil'deki mahkemede görülen davada dört gün sonunda karara varıldı. Sanıklardan dördü idama mahkûm oldu, sekiz kişi 16 yıl hapse mahkûm edildi, 18 kişi suçsuz bulundu. Olayın protesto edildiği cenaze töreninde Ferhunde'nin tabutu kadın hakları eylemcileri tarafından taşındı.

Seyid Ali İmadeddin Nesimî veya yaygın adıyla Nesimî şiirlerini anadili olan Azerbaycan Türkçesinin yanı sıra, Farsça ve Arapça olarak da yazan 14. ve 15. yüzyılda yaşamış bir Hurufî şairdi. Zamanının en büyük Türk şairlerinden ve Azerbaycan edebiyatının en önemli isimlerinden biri olarak kabul edilir.

Nesimî şairlik gücünü fikirlerini yaymak için kullandı. "Tanrı'nın insan yüzünde tecelli etmesi" ve "vücudun bütün organlarını harflerle izah" gibi fikirleri dönemin dini yetkililerince tepkiyle karşılandı.

Bir süre sonra Halep uleması, görüşlerinin İslam'a aykırı olduğunu ileri sürerek öldürülmesi için fetva verdi.

Mısır Çerkes kölemen hükümdarı Muavyed Şeyh'in onayını alan saltanat naibi Emir Yeşbek tarafından boynu vurulup derisi yüzülmek suretiyle 1417 yılında öldürüldü. Cesedi Halep'te 7 gün teşhir edilmiş, sonrasında vücudu parçalanarak birer parçası inançlarını bozduğu düşünülen Şehsüvaroğlu Ali Bey'le kardeşi Nâsırüddin ve Kara Yülük Osman Bey'e gönderilmiştir.

Uğur Mumcu Türk gazeteci, araştırmacı ve yazar.

24 Ocak 1993'te Ankara'da Karlı Sokak'taki evinin önünde arabasına konulan bombanın patlaması nedeniyle suikast sonucu öldü.

Yazarın bazı söylemlerine örnek verecek olursak:

"Ben görüş olarak sosyalist eğilimliyim. Yani emekçi sınıfların toplumda yönetimi ele almasını istiyorum. (...) Ben sosyalist bilincimi her gün artırıyorum. (...) Ulusal bağımsız sol! Ben sosyalist eğilimliyim, işçi sınıfının, emekçi sınıf ve tabakaların demokratik yollarla iktidara gelmesini istiyorum. Bu görüşümden hiç ama hiç vazgeçemedim.

"Bunun adı solculuk mu? Yoksul erlerin üstüne kurşun yağdıran, banka soyan eşkiyalık mıdır solculuk? Böyleyse, yerin dibine batsın böyle solculuk... Bunun adı milliyetçilik mi? Savcıları, yargıçları, üniversite öğretim üyelerini, emniyet müdürlerini öldüren, yurttaş kanı içen canavarlık mıdır milliyetçilik? Böyleyse, yerin dibine batsın böyle milliyetçilik..."

"İşçisiyle, köylüsüyle, öğrencisi, öğretim üyesiyle, askeri ve sivili ile, okumuşu ve okumamışu ile yurttaşların kanını bu ölçüde sorumsuzca akıtan bir başka 'çok partili hayat' var mı yeryüzünde?"

Sayıları milyonları bulan aydın insanların yaşarken ki durumları ve ölüm şekilleri iyi olmamıştır. Bu kesimde yer alan kişiler düşünüp araştırdıkça tahakküm ve hurafeleri sorgulama gereği duymuştur. Sorgulama ve araştırmalarının sonucunda, içinde yaşadığı ve yanlış yönlendirildiğini düşündüğü toplumların aydınlanmasını istemiş ve doğru olduğunu düşündüğü fikirlerini diğer insanlara anlatmaya çalışmışlardır.

Ancak bu amaç genellikle hasil olmamış olup aksi yönde tepkilerle karşılaşmıştır. İnsanlar alışılmış örf, adet ve inançlarının dışında kalan bu görüşleri aykırı bulmuşlardır. Hatta daha da ileri gitmiş ve düşündüklerini ifade etmekten başka bir yol izlemeyen bu aydınlık kesimi dışlamış ve daha da ileri giderek öldürmüşlerdir.

Bunun sonucu olarak yüzyıllardır düşündükçe dertler, düşünmeyi bırakıp içinde yaşanan topluma adapte oldukça nimet ve keyifler artmıştır.

Ancak fitrattan mıdır bilinmez; bu acı gerçeği bilen çoğu düşünür yolundan vazgeçmemiştir.

Siz bu ayrımın hangi tarafındasınız?

FURKAN EREN EKİCİ

BİR AĞAÇ

Bir ağaç yalnızca yaşken mi eğilir ?
Rüzgar her estiğinde, dalları ve yaprakları çocukluğundaki gibi şen midir?
Tanıdığı başka bir ağacın gövdesi,
boyun vurmak isteyenlerce hiç idam edilmiş midir ?

MUHAMMET BORA CANDAN

HER ŞEY HIÇLİKTE SAKLIDIR

Őeytan, putlarına yuva yapmış göğsünüzdeki Kabe'yi.
Atomdan galaksiye döner tüm bir evren semazen gibi.
Yılmadım, yeri geldi çamura nurdan bahsettim.
Dinledi ve "Ne kadarı su, ne kadarı toprak" dedi.
Hayat yaşam ekinleri ile ekilmiş çorak bir tarla.
Zenginliđi varlıkta arayandır gerçek fakir.
Sırrın sırrıdır gerçek dert, başka dert olamaz.
Gerçeđin peşinde mümin, dünyanın peşinde kafir.
Bu dünya tabelası kendisinden daha pahalı dükkan.
Alacakların belli, ne tabelasına ne de kendisine kan.
Allah'ın gözünde bir zerre en büyük derdiniz.
Mademki bir çirasın, yanacaksan Allah için yan.
Acıkma, susama, üőüme, uyuma, korkma...
Zahide büyük külfettir bu dünya.
İnsan őeytanın kölesi olmuş da farkında değil.
Müjdeler olsun her őeyi hiçlikte bulana.
Kalbini açsan Allah'ı iliklerine kadar hissederdin.
Derdine dönüp "acılardan daha fazla hisse" derdin.
Allah ilk kutsal kitabını insan vicdanına yazmış.
Yüređini aç oku, öğretmen de öğrenci de sensin...
Adımladığın gizemli bir geçit, yokluğun en varlıklı yolu.
Yaratılıőın normalliği, normalliğin yaratılıőı ile son buldu.
Gördüđün her şey bir düş, bir serap...
Oyunun gerçeğini göreceksin, anlaşılınca gerçeğin oyunu.
Gizemi çöz, göreceksin ki her şey iç içe geçmiştir.
Her şey aynı anda olur ve her şey aynı yerdedir.
Sizin ak gördüđünüz kara, kara gördüđünüz aktır.
Marifet őeytanın yolunda akıllı olmak değil,
Allah'ın yolunda deli olmaktır.